

JOAN PERUCHO Julià Guillamon

Josep Fatjó

Va néixer al barri de Gràcia a Barcelona l'any 1920. Va estudiar Dret a la Universitat de Barcelona. En la revista *Ariel* va publicar la seva primera crítica literària i posteriorment, va començar a escriure a la revista *Destino* essent-ne el director l'any 1958.

Des del 1948 va exercir de jutge a diferents llocs de Catalunya (Granadella, Banyoles, Mora d'Ebre i Gandesa).

Perucho va ser un possibilista. No va ser franquista, tampoc antifranquista. Podem afirmar que estava còmode en el franquisme. De fet, va ser el primer escriptor de gruix que es va presentar als premis Ciudad de Barcelona convocats el 26 de gener, que commemoraven la caiguda de la capital catalana

Perucho va saber simultaniejar elements tradicionals i elements avantguardistes en un mateix discurs literari, donant com a resultat una obra amb grans dosis d'originalitat. Destaca també l'ús de temàtica fantàstica en les seves obres, una característica poc comuna en la literatura catalana

El 1947 publicà el seu primer poemari *Sota la sang*. Aquest poemari tenia contingut existencialista.

Tingué un èxit considerable per primera vegada amb *Llibre de cavalleries*, publicat el 1957.

La seva novel·la més aclamada, *Les històries naturals*, una trama de vampirs ambientada en plena guerra carlina, ha estat traduïda a més de quinze idiomes.

Al llarg de la seva carrera ha estat guardonat amb diversos premis literaris: el 1953 amb el [Premi Ciutat de Barcelona](#) amb *El mèdium*, l'any 1981 amb el [Premi Joan Crexells de narrativa](#) i la primera edició del [Premi Ramon Llull de novel·la](#) per *Les aventures del cavaller Kosmas*, obra per la qual també rebé el [Premi de la Crítica de narrativa catalana](#). El 1996 fou guardonat amb el [Premi de la Crítica de poesia catalana](#) per *Els jardins botànics*, el 1995 amb el [Premi Nacional de Literatura](#) concedit per la Generalitat de Catalunya i el 2002 amb el [Premi Nacional de les Lletres Espanyoles](#).^[12]